

¹Weh denen, die hinabziehen nach Ägypten um Hilfe und verlassen sich auf Rosse und hoffen auf Wagen, daß ihrer viel sind, und auf Reiter, darum daß sie sehr stark sind, und halten sich nicht zum Heiligen in Israel und fragen nichts nach dem HERRN! ²Er aber ist weise und bringt Unglück herzu und wendet seine Worte nicht, sondern wird sich aufmachen wider das Haus der Bösen und wider die Hilfe der Übeltäter. ³Denn Ägypten ist Mensch und nicht Gott, und ihre Rosse sind Fleisch und nicht Geist. Und der HERR wird seine Hand ausrecken, daß der Helfer strauchle und der, dem geholfen wird, falle und alle miteinander umkommen. ⁴Denn so spricht der HERR zu mir: Gleichwie ein Löwe und ein junger Löwe brüllt über seinen Raub, wenn der Hirten Menge ihn anschreit, so erschrickt er vor ihrem Geschrei nicht und ist ihm auch nicht leid vor ihrer Menge: also wird der HERR Zebaoth herniederfahren, zu streiten auf dem Berge Zion und auf seinem Hügel. ⁵Und der HERR Zebaoth wird Jerusalem beschirmen, wie die Vögel tun mit Flügeln, schützen, erretten, darin umgehen und aushelfen. ⁶Kehret um, ihr Kinder Israel, zu dem, von welchem ihr sehr abgewichen seid! ⁷Denn zu der Zeit wird ein jeglicher seine silbernen und goldenen Götzen verwerfen, welche euch eure Hände gemacht hatten zur Sünde. ⁸Und Assur soll fallen, nicht durch Mannes-Schwert, und soll verzehrt werden, nicht durch Menschen-Schwert, und wird doch vor dem Schwert fliehen, und seine junge Mannschaft wird zinsbar werden. ⁹Und sein Fels wird vor Furcht wegziehen, und seine

¹وَيْلٌ لِلَّذِينَ يَنْزِلُونَ إِلَى مِصْرَ لِلْمُعَوَّةِ، وَيَسْتَيْدُونَ عَلَى الْخَيْلِ وَيَتَوَكَّلُونَ عَلَى الْمَرْكَبَاتِ لِأَنَّهَا كَثِيرَةٌ، وَعَلَى الْفُرْسَانِ لِأَنَّهُمْ أَقْوِيَاءُ جِدًّا، وَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى فُذُوسِ إِسْرَائِيلَ وَلَا يَطْلُبُونَ الرَّبَّ. ²وَهُوَ أَيْضًا حَكِيمٌ وَيَأْتِي بِالسَّيِّئِ وَلَا يَرْجِعُ بِكَلَامِهِ، وَيَقُومُ عَلَى بَيْتِ قَاعِلي السَّيِّئِ وَعَلَى مُعَوَّةِ قَاعِلي الإِثْمِ. ³وَأَمَّا الْمِصْرِيُّونَ فَهُمْ أَنَاسٌ لَا إِلَهَ، وَخَيْلُهُمْ جَسَدٌ لَا رُوحَ. وَالرَّبُّ يَمُدُّ يَدَهُ فَيَغْتَرُّ الْمُعِينُ وَيَسْقُطُ الْمُعَانُ وَيَقْتَنِيانِ كِلَاهُمَا مَعًا. ⁴لَأنَّهُ هَكَذَا قَالَ لِي الرَّبُّ، كَمَا يَهْرُ قُوقُ قَرِيسَتِهِ الْأَسَدُ وَالسَّبُلُ الَّذِي يُدْعَى عَلَيْهِ جَمَاعَةٌ مِنَ الرُّعَاةِ وَهُوَ لَا يَرْتَاحُ مِنْ صَوْتِهِمْ وَلَا يَتَدَلَّلُ لِجُمْهُورِهِمْ هَكَذَا يَنْزِلُ رَبُّ الْجُنُودِ لِلْمُحَارَبَةِ عَنْ جَبَلِ صِهْيُونَ وَعَنْ أَكْمَتِهَا. ⁵كَطُيُورٍ مُرْقَةٍ هَكَذَا يُحَامِي رَبُّ الْجُنُودِ عَنْ أُورُشَلِيمَ. يُحَامِي فَيَنْقِذُ. يَغْفُو فَيَنْجِي. ⁶إِرْجِعُوا إِلَيَّ الَّذِي ارْتَدَّ بَنُو إِسْرَائِيلَ عَنْهُ مُتَعَمِّقِينَ. ⁷لَأنَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يَرْفُصُونَ كُلُّ وَاحِدٍ أُوتَانِ فَصِّيه وَأُوتَانِ دَهْيِهِ الَّتِي صَنَعَتْهَا لَكُمْ أَيْدِيكُمْ خَطِيئَةً. ⁸وَيَسْقُطُ أَشُورُ بِسَيْفٍ غَيْرِ رَجُلٍ، وَسَيْفٌ غَيْرِ إِنْسَانٍ يَأْكُلُهُ، فَتَهْرُبُ مِنْ أَمَامِ السَّيْفِ، وَيَكُونُ مُحْتَارُوهُ تَحْتَ الْجَرْبَةِ. ⁹وَصَخْرُهُ مِنَ الْخَوْفِ يَزُولُ، وَمِنْ الرَّايَةِ يَرْتَعِبُ رُؤُوسَاؤُهُ، يَقُولُ الرَّبُّ الَّذِي لَهُ تَارٌ فِي صِهْيُونَ، وَلَهُ تُّورٌ فِي أُورُشَلِيمَ.

Fürsten werden vor dem Panier die Flucht
geben, spricht der HERR, der zu Zion
Feuer und zu Jerusalem einen Herd hat.